

[Indenrigsministeren]

antaget, at fællesinstruksen fra 1975 om tvangsmidlers anvendelse i de tidligere statshospitaler fortsat blev fulgt på de psykiatriske sygehuse og afdelinger. I den konkrete sag var dette imidlertid beklageligvis ikke tilfældet. Derfor anmodede vi straks efter sagens fremkomst sundhedsstyrelsen om at udarbejde og udsende nye retningslinjer på området.

Den 24. oktober i år udsendte sundhedsstyrelsen derfor et cirkulære om tvangsmidlers anvendelse til samtlige psykiatriske sygehuse og afdelinger, og af dette cirkulære fremgår det helt tydeligt, hvordan personale og læger skal forholde sig. Endvidere har indenrigsministeriet i en skrivelse, også af 24. oktober, indskærpet det nye cirkulære over for samtlige amtsråd og anmodet om, at cirkulærets bestemmelser må blive optaget i de instruktioner og forskrifter og andet, der gælder for sygehuskommunernes psykiatriske sygehuse og afdelinger.

Der er tale om retningslinjer, som skal gælde, indtil spørgsmålet om tvangsmidlers anvendelse bliver taget op til mere principiel vurdering og afklaring i det udvalg under justitsministeriet, som allerede er i gang, og som behandler de sindslidendes retsstilling. Det er min opfattelse, at cirkulæret til sin tid må tages op til revision på baggrund af de konklusioner og anbefalinger, udvalget måtte nå frem til.

Som jeg tidligere har sagt her, er det min opfattelse, at tvangsindgreb over for psykiatriske patienter bør begrænses mest muligt. Jeg er derfor ikke umiddelbart uenig i de foranstaltninger, forslagsstillerne foreslår, men det er fortsat min opfattelse, at der er tale om forhold, som er så centrale for det udvalgsarbejde, der er i gang, at det derfor må være helt naturligt og rimeligt at afvente resultatet af udvalgets arbejde. Tvangsindgreb og procedurerne herfor er utrolig vanskelige spørgsmål at beskæftige sig med, og forholdene og mulighederne bør derfor overvejes overordentlig grundigt, før vi træffer en endelig afgørelse. Den beklagelige sag, jeg nævnte i starten, ændrer ikke, så vidt jeg kan se, dette forhold.

Jeg synes, at det i denne forbindelse er vigtigt at understrege, at tvangsindgreb efter en lægelig vurdering i alle tilfælde skal følges op af et forsvarligt tilsyn, afpasset efter tilstanden hos den enkelte patient.

Ved sidste folketingsbehandling af forslaget var der også enighed om, at det var væsentlige spørgsmål, VS havde taget op i beslutningsforslaget, men der var også overvejende tilslutning til, at bl.a. de to spørgsmål, jeg her har beskæftiget mig med, blev underkastet en grundig overvejelse i udvalget.

Udvalget er godt i gang med sit arbejde, og jeg mener derfor, at den tidligere folketingsbeslutning bør stå ved magt, og at forslagene må afvente udvalgsarbejdets resultat og de anbefalinger, der kommer ud af det.

Med hensyn til bemærkningerne i beslutningsforslaget om, at det vil tage år og dag, inden udvalget bliver færdigt, var det naturligvis rart, hvis denne spådom blev gjort til skamme. Jeg er enig i, at udvalgsarbejdet skal være seriøst, men det må også gerne foregå rimelig hurtigt.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det, jeg skal sige nogle få bemærkninger om, er beslutningsforslagets punkt 3, der drejer sig om fastsættelse af yderligere tidsfrister i forbindelse med behandlingen af klager over udskrivningsnægtelse.

Ligesom de to punkter, indenrigsministeren omtalte, er det identisk med et forslag, der blev drøftet her i tinget i foråret, og det forslag kunne som bekendt ikke samle flertal ved den lejlighed. Det skyldtes ikke, at flertallet var uenigt i de intentioner, der lå bag forslaget – jeg kan vel sige tværtimod – men at flertallet var af den opfattelse, at disse væsentlige problemstillinger burde overvejes grundigt og i en større sammenhæng i det udvalg, indenrigsministeren omtalte, vedrørende revisionen af sindssygeloven. Det er stadig regeringens opfattelse, at det bør være sådan, at vi afventer udvalgets overvejelser.

Jimmy Stahr (S):

Da vi i sidste samling behandlede beslutningsforslag nr. B 72, som det hed dengang, var der 4 punkter, som blev tilbage. 3 af dem fremsætter VS nu, og det er, så vidt jeg kan se af det, der dengang var beslutningsforslag nr. B 72, punkt 2, 3 og 7, hvoraf punkt 2 og 3 hører under indenrigsministeren.

Jeg kan huske, at jeg fandt det vigtigt, at både indenrigsministeren og justitsministeren nu arbejdede med de punkter. Jeg mente den-